

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 44Ek/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120209934
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Jablončíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120209934.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: AUTOHAUS-Hinca, s.r.o., Cabajská 33, 949 01 Nitra, IČO: 36 543 764, zast. BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 25, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 833 533, proti povinnému: T. Y., W.: XX.XX.XXXX, L. N. XXX, XXX XX L. N., o vymoženie 6.631,91 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. René Matuška, so sídlom exekútorského úradu Mariánska 35, 971 01 Prievidza, IČO: 36 122 050, pod číslom 205EX 36/20, rozhodujúc o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
- II. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 60,55 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 14.01.2020 domáhal od povinného vymožením peňažného nároku vo výške 6.631,91 EUR s prísl., a to na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 7C/280/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2019 a vykonateľnosť dňa 14.10.2019 (ďalej len „Exekučný titul“).
2. Súd po preskúmaní návrhu a príloh k nemu vydal pod spisovou značkou 44Ek/96/2020 dňa 21.01.2020 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Renému Matuškovi, so sídlom exekútorského úradu Mariánska 35, 971 01 Prievidza, IČO: 36 122 050, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 205EX 36/20.
3. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24.01.2020 bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 30.01.2020. Podanie povinného - návrh na zastavenie exekúcie, bolo poverenému súdnemu exekútorovi doručené dňa 05.02.2020. Súd konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.
4. Súdny exekútor doručil Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 13.02.2020 podanie k spisu - Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 31.01.2020 spolu s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 07.02.2020, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24.01.2020 a doručenky.
5. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 31.01.2020 uvádza dôvody, pre ktoré žiada začatú exekúciu zastaviť. V úvode svojho návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že voči exekučnému titulu, na základe ktorého súd vydal poverenie, podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote ústavnú sťažnosť spolu so žiadosťou o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Povinný uvádza, že do dnešného dňa nebolo o jeho ústavnej sťažnosti ani o odklade výkonu rozhodnutia Ústavným súdom Slovenskej republiky riadne rozhodnuté. Podľa názoru povinného je podanie ústavnej sťažnosti spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu prekážkou výkonu exekúcie podľa platne napadnutého exekučného titulu. Povinný dáva do pozornosti skutočnosť, že oprávnený vedel o podanej ústavnej sťažnosti a aj napriek tomu podal návrh na vykonanie exekúcie. Na základe vyššie

uvedeného žiada povinný exekučné konanie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastaviť a zároveň žiada zaviazať oprávneného k úhrade trov exekučného konania.

6. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 07.02.2020. Oprávnený v úvode svojho vyjadrenia k predmetnej veci cituje ust. § 125 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o Ústavnom súde SR“). Následne cituje ust. § 128 Zákona o Ústavnom súde SR, v zmysle ktorého podanie ústavnej sťažnosti nemá odkladný účinok, a tiež cituje aj ust. § 129 Zákona o Ústavnom súde SR, v zmysle ktorého Ústavný súd môže, ale nemusí na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností má oprávnený zato, že podanie ústavnej sťažnosti povinným nie je skutočnosťou, ktorá bráni vykonateľnosti exekučného titulu, a to predovšetkým s ohľadom na to, že ústavná sťažnosť nemá odkladný účinok, čoho si má byť povinný podľa vyjadrenia oprávneného vedomý. Oprávnený považuje za potrebné taktiež poukázať na skutočnosť, že zákon ponechal na voľnú úvahu Ústavného súdu SR, či odkladný účinok vykonateľnosti exekučného titulu prizná alebo nie. Rovnako oprávnený dodáva, že Ústavný súd SR podľa ustálenej judikatúry nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu. K námietke povinného o vedomosti oprávneného o podaní ústavnej sťažnosti oprávnený uvádza, že nakoľko nie je v zmysle ust. § 125 Zákona o Ústavnom súde SR účastníkom konania, považuje túto námietku za bezpredmetnú. Vzhľadom na vyššie uvedené má oprávnený zato, že námietky povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie nie sú relevantnými dôvodmi na zastavenie exekúcie. Podľa oprávneného je vedená exekúcia vykonateľná v súlade s platným a účinným právnym poriadkom Slovenskej republiky. V závere svojho vyjadrenia si právny zástupca oprávneného uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyhotovením podania, a to vo výške 60,55 Eur.

7. Súdny exekútor sa ku návrhu povinného na zastavenie exekúcie a ku vyjadreniu právneho zástupcu oprávneného vyjadril k doručovaniu písomností v exekučnom konaní.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Podľa § 125 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o Ústavnom súde SR“), účastníkmi konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje.

15. Podľa § 128 Zákona o Ústavnom súde SR, podanie ústavnej sťažnosti nemá odkladný účinok.

16. Návrh na zastavenie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Povinný sa môže proti exekúcii relevantne brániť tvrdením, že vymáhaná pohľadávka zanikla na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala po vzniku

exekučného titulu. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie neslúži ako opravný prostriedok proti nesprávnym rozhodnutiam. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti. Pre vykonávacie konanie platí, že sa v ňom vymáha plnenie, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Exekučný súd nesmie skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, nakoľko exekučný titul osvedčuje, že judikovaná pohľadávka v čase vzniku exekučného titulu existuje. Znamená to, že exekučný súd nemôže prehodnotiť, že vymáhaná pohľadávka nevznikla. Základným predpokladom na zákonné vedenie exekúcie voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné, čo je v tomto prípade Uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 7C/280/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2019 a vykonateľnosť dňa 14.10.2019.

17. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

18. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase začatia exekučného konania, t.j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

19. Súd zastaví exekúciu voči povinnému iba v prípadoch uvedených v § 61k ods.1 Exekučného poriadku a teda ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ak bol exekučný titul zrušený, ak je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), alebo sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

20. Vykonateľnosť je podľa § 232 Civilného sporového poriadku vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vykonateľnosť rozhodnutia nastáva priamo zo zákona splnením procesných podmienok pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia a je nevyhnutným prvkom bez ktorého by predmetné rozsudky nemohli byť exekučnými titulmi.

21. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrenia právneho zástupcu oprávneného dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným je, že podal ústavnú sťažnosť a návrh na odklad vykonateľnosti proti exekučnému titulu, Uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 7C/280/2013. Povinný však súdu nepreukázal, že by proti uvedenému právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu ústavnú sťažnosť skutočne podal. Uvedené však nič nemení na tom, že ani preukázanie tejto skutočnosti by nebolo zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko aj s poukazom na konštantnú judikatúru podanie ústavnej sťažnosti nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a teda jej podanie nezakladá odklad vykonateľnosti ex offo a rovnako, Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 225/2019 z 20.08.2019). Dôvodom na zastavenie exekúcie by však nebolo ani prípadné odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti exekučný titul nestráca vlastnosť vykonateľnosti, len nastupuje prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. V značnom smere zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Zastavenie exekúcie v danom prípade by nepomerne viac chránilo povinného v porovnaní s oprávneným. Ide najmä o situáciu, ak by Ústavný súd v konaní o podanej ústavnej sťažnosti zistil, že napadnuté rozhodnutie, ktorého vykonateľnosť bola odložená, je vecne správne a zamietol by návrh na jeho zmenu. V takom prípade by sa malo v exekučnom konaní pokračovať. Ak by však došlo v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia k zastaveniu exekúcie, oprávnený by stratil poradie pre svoje právo. Ak by sa chcel oprávnený opätovne domôcť svojho práva, ktoré nebolo naplnené dobrovoľne, musel by opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie. Takýmto

postupom by došlo k jednoznačnému znevýhodneniu postavenia oprávneného. Súd pre úplnosť veci uvádza, že v rovine exekučného konania by následkom povolenia odkladu vykonateľnosti exekučného titulu mal byť odklad exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

22. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že exekúcia je vedená dôvodne. Rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 7C/280/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2019 a vykonateľnosť dňa 14.10.2019, je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinnému. Z uvedených skutočností zároveň vyplýva, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

23. Exekučný súd opäť zdôrazňuje, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní, či odvolacom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania a odvolacieho konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

24. Súd má za to, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 31.01.2020 podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. (I. výrok)

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

29. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

30. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

31. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného)

konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

32. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

33. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania. Súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného vo výške 60,55 Eur. Základnou sadzbou tarifnej odmeny je v tomto prípade istina vo výške 6.631,91 Eur. Tarifná odmena za jeden úkon je potom vyčíslená na 81,32 Eur. Oprávnený má nárok na 1x 1 úkon 40,66 Eur a 1x režíjny paušál vo výške 9,8 Eur + 20 % DPH. Nakoľko bol oprávnený v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 60,55 Eur, ktoré je povinný povinný uhradiť v zmysle II. výroku tohto rozhodnutia. Trovy právneho zastúpenia budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.